

Zitting 1979–1980

16 156 (R 1145)

Protocol van 1978 bij het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, met Bijlage; Londen, 17 februari 1978

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 24 april 1980. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 24 mei 1980

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 april 1980

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 17 februari 1978 te Londen tot stand gekomen Protocol van 1978 bij het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, met Bijlage (Trb. 1978, 189)¹.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 24 april 1980 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
H. Wiegel

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

Het Protocol van 1978 bij het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee, 1974, met Bijlage (Trb. 1978, 189) is tot stand gekomen tijdens de internationale conferentie inzake tankerveiligheid en voorkoming van verontreiniging, welke onder auspiciën van de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (IMCO) te Londen werd gehouden van 6–17 februari 1978. Het bijeenroepen van de conferentie was een rechtstreeks gevolg van de oproep welke de Verenigde Staten van Amerika in maart 1977 tot de IMCO richtten en waarin naar aanleiding van een serie tankerrampen voor hun kust, gevraagd werd tot snelle internationale actie te komen, met als doel nieuwe eisen op te stellen om onder meer de veiligheid van tankers te verhogen. Dit doel kon het beste bereikt worden door het opstellen van een Protocol bij het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS); Londen, 1 november 1974 (Trb. 1976, 157 en 1977, 77) dat reeds veiligheidsvoorschriften bevatte.

De voorschriften in de bijlage van het protocol bewegen zich uiteraard voornamelijk op het gebied van de tankerveiligheid, maar er is van de gelegenheid gebruik gemaakt om er regels in op te nemen, welke op alle categorieën schepen die onder het SOLAS-Verdrag 1974 vallen, van toepassing zijn.

Zo worden strengere voorschriften dan in het SOLAS-Verdrag 1974 gegeven voor onverwachte dan wel verplichte jaarlijkse inspecties en onderzoeken voor alle schepen, terwijl voor tankers van 10 jaar en ouder bovendien nog tussentijdse inspecties verplicht zijn gesteld. Tevens wordt duidelijk gesteld welke punten deze inspecties moeten omvatten, met name ten aanzien van de romp, reddingsmiddelen, machines en overige uitrusting. Voorts worden stringenter voorschriften gegeven ten aanzien van de stuurinrichting en brandbeveiliging van tankschepen en ten aanzien van de navigatiemiddelen voor alle categorieën schepen. De bevoegdheden van de voor het controleren aangewezen ambtenaren in de havens van verdragsluitende regeringen zijn duidelijker omschreven. Onnodig oponthoud voor het schip moet bij deze inspecties te allen tijde worden vermeden.

Alle nieuwe en bestaande tankers van 10 000 Brt en groter moeten worden voorzien van een dubbel uitgevoerd stuurcontrolesysteem; voor nieuwe tankers zijn de eisen voor bedrijfszekerheid verhoogd, terwijl voor alle schepen voorschriften worden gegeven betreffende het testen van het stuurgerei en het houden van regelmatige oefeningen, waardoor de controle op en de kennis van het gehele systeem optimaal blijven.

Ook is de tonnagegrens vastgesteld waarboven tankers voorzien moeten zijn van een inertgassysteem op de ladingtanks. Een inertgassysteem is een systeem waarmee de zuurstof wordt verdrongen zodat de kans op explosie wordt geëlimineerd.

Ten slotte moeten, in verband met een veilige navigatie, alle schepen van 10 000 Brt en groter worden voorzien van twee onafhankelijk van elkaar werkende radarsystemen.

De nationale uitvoering van het bovenstaande zal in een zevende wijziging van het Schepenbesluit 1965 (Stb. 367) haar beslag krijgen.

De voorschriften zullen worden aangepast als in de praktijk blijkt dat zulks nodig is, voor zover het daarbij gaat om wijziging van voorschriften die nu zijn toegevoegd aan de hoofdstukken II-1 e.v. van de bijlage bij het SOLAS-Verdrag 1974 en er zal daarvoor, evenals voor wijziging van de oorspronkelijke hoofdstukken II-1 e.v. van genoemd verdrag, geen parlementaire goedkeuring vereist zijn op grond van artikel 62, eerste lid, onder b, van de Grondwet.

Ter zake moge worden verwezen naar het gestelde omtrent wijzigingen van de bijlage in de toelichtende nota bij het SOLAS-Verdrag 1974 (kamerstuk 14 997 (R 1094)). Eventuele wijzigingen van het protocol zelf, alsook van dat deel van de bijlage dat betrekking heeft op hoofdstuk I van de bijlage bij het SOLAS-Verdrag 1974, zullen uiteraard wel aan parlementaire goedkeuring worden onderworpen.

Het protocol zal ingevolge artikel V, eerste lid, in werking treden zes maanden na de datum waarop niet minder dan 15 staten, waarvan de gezamenlijke koopvaardijvloot niet minder dan 50 % van het wereldbrutotonnage bedraagt, daarbij partij zijn geworden, met dien verstande dat het protocol niet in werking zal treden vóór het SOLAS-Verdrag 1974 bij welke het behoort. Het SOLAS-Verdrag zelf, waartoe het Koninkrijk reeds op 10 juli 1978 is toegetreden, zal op 25 mei 1980 in werking treden.

Op dit ogenblik zijn 7 landen partij bij het protocol. Hun gezamenlijke tonnage belooft ca. 12%. Verwacht wordt dat aan het einde van 1980 het voor de inwerkingtreding vereiste aantal staten met een toereikend tonnagepercentage partij zal zijn, zodat het protocol medio 1981 in werking kan treden.

Het Koninkrijk heeft bij de ontwikkeling van het protocol een werkzaam aandeel gehad. De Regering is voorstander van een zo groot mogelijke veiligheid, speciaal ook waar deze wordt ingebouwd in de vorm van verscherpingen op het gebied van certificatie en inspecties. Derhalve acht de Regering partij worden bij het protocol gewenst.

Partij worden is bovendien gewenst ten einde te voorkomen dat de Verenigde Staten van Amerika overgaan tot unilaterale wetgeving.

Evenals het SOLAS-Verdrag 1974 zal het protocol voor het gehele Koninkrijk gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,
P. A. C. Beelaerts van Blokland

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei